

Łomża, dn. 16 września 2026 r.

**REGIONALNA DYREKCJA
OCHRONY ŚRODOWISKA
W BIAŁYMSTOKU**

**Wydział Spraw
Terenowych II w Łomży
WSTII.420.27.2026.MM**

**DECYZJA
o środowiskowych uwarunkowaniach**

Na podstawie art. 104 i 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2025.1691 j.t.), w związku z art.71 ust 2 pkt 2, art. 75 ust. 1 pkt 1 lit d oraz art. 84 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz.U.2026.670 j.t.), a także § 3 ust. 1, pkt 88 lit. e rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2019.1839 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku złożonego przez Pana [REDAKTED] w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia polegającego na zmianie lasu na użytek rolny.

orzekam

- I. Stwierdzić brak potrzeby** przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedsięwzięcia polegającego na **„Zmianie lasu, niestanowiącego własności Skarbu Państwa, o powierzchni 5,1808 ha na użytek rolny na działkach nr 297 i 300 o powierzchni ogólnej 11,4472 ha położonych w obrębie miejscowości Srebrowo, gm. Wizna, pow. łomżyński, woj. podlaskie”**

Ze względu na skalę przedsięwzięcia zaleca się ponowne wprowadzenie drzewostanu na obszar objęty wnioskiem (wykonanie nasadzeń).

UZASADNIENIE

W dniu 08.07.2026 r. do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w Białymstoku wpłynął wniosek [REDAKTED] o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację ww. przedsięwzięcia.

Dla przedmiotowego przedsięwzięcia decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy z dnia 3 października

2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie (Dz.U.2026.670 j.t.), zwanej dalej ustawą ooś, wydaje Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku. Uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza wydanie przez właściwego miejscowo starostę decyzji o zmianie lasu na użytek rolny, wydawanej na podstawie ustawy z dnia 28 września 1991 roku o lasach (Dz.U.2026.663 j.t.). Treść decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach (sentencja wraz z zapisami warunkującymi z uzasadnienia oraz z zapisami dotyczącymi potrzeby uzyskania dodatkowych decyzji), wiąże Organ wydający decyzję na zmianę lasu na użytek rolny.

Przedmiotowe przedsięwzięcie zgodnie z § 3 ust. 1, pkt 88 lit. e rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U.2019.1839 ze zm.) należy do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (II grupa przedsięwzięć), ponieważ wiąże się ze „zmiianą lasu, innego gruntu o zwartej powierzchni co najmniej 0,10 ha pokrytego roślinnością leśną - drzewami i krzewami oraz runem leśnym - lub nieużytku na użytek rolny lub wylesienie mające na celu zmianę sposobu użytkowania terenu: „ o powierzchni nie mniejszej niż 1 ha, inne niż wymienione w lit. a-d,”.

Zgodnie z zaświadczeniem Wójta Gminy Wizna z dnia 02.07.2026r. znak: GP.6727.76.2026 teren, na którym położone są działki nr 297 i 300 obręb Srebrowo, gmina Wizna nie są objęte ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Po analizie dokumentów w dniu 24.07.2026 tutejszy Organ zawiadomił wnioskodawcę i pozostałe strony postępowania (przez obwieszczenie) o wszczęciu postępowania, a także o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy do dnia 23 października 2026 r .

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa Organ zapewnił czynny udział w postępowaniu, poprzez poinformowanie o możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwości i sposobie składania uwag i wniosków.

Jednocześnie pismem z dnia 24.07.2026 r. wystąpiono do Dyrektora Zarządu Zlewni w Ostrołęce Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie o wyrażenie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla ww. przedsięwzięcia, o czym zostały poinformowane strony postępowania.

W myśl art. 59 ustawy ooś, przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymagać może realizacja przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1 tej ustawy.

Projektowane przedsięwzięcie polega na zmianie lasu o powierzchni 5,1808 ha na użytek rolny na działkach odpowiednio:

- działka nr 297 o powierzchni 7,4940ha, powierzchnia lasu przeznaczona do zamiany wynosi 4,5740 ha,

- działka nr 300 o powierzchni ogólnej 3,9532 ha, powierzchnia lasu przeznaczona do zmiany wynosi 0,6068 ha,

Bezpośrednie otoczenie konturu Ls IV przeznaczonego do zmiany lasu na użytki rolne stanowią:

- od strony północnej użytki rolne występujące przemiennie grunty orne i użytki zielone (działki nr 293, 298, 285),
- od strony południowej użytki rolne intensywnie wykorzystywane (działki nr 303, 306, 309),
- od strony zachodniej dalsza część przedmiotowych działek (297 i 300) wykorzystywana jako łąka trwała,
- od strony wschodniej droga publiczna (działka nr 412), za nią zabudowa zagrodowa inwestora oraz zabudowania miejscowości Srebrowo.

Minimalna odległość konturu LsIV od najbliższych zabudowań wynosi około: 90m w kierunku wschodnim – zabudowa zagrodowa inwestora na działce nr 301.

Część środkowa konturu zlokalizowana na działce nr 297 stanowi powierzchnię po dokonanej wiosną br. zrzebie zupełnym. Obecnie na tej powierzchni tj. około 1,05 ha, prowadzone są prace agrotechniczne polegające na przygotowaniu gruntu do obsiewu mieszanką traw łąkowo-pastwiskowych. Pozostała powierzchnia przedsięwzięcia łącznie z częścią w/w działek dotychczas użytkowaną rolniczo, od lat jest intensywnie wykorzystywana jako trwały użytek zielony .

Przedsięwzięcie położone w sąsiedztwie zabudowy zagrodowej inwestora, przy drodze publicznej (działka nr 412), pośród użytków rolnych intensywnie wykorzystywanych (kierunek północny, południowy i zachodni). Zabudowa zagrodowa inwestora znajduje się w miejscowości Srebrowo gm. Wizna na północno-zachodnim skraju wsi. Teren urozmaicony, typowo rolniczy z malowniczo usytuowanymi enklawami leśnymi.

Obszar przeznaczony do zmiany stanowi powierzchnię bez drzew i krzewów, w większości od lat wykorzystywana jako trwały użytek zielony. Środkowa część konturu jest przygotowywana do obsiewu mieszanką traw. Po realizacji przedsięwzięcia cała powierzchnia omawianych działek (nr 297 i 300) stanowić będzie użytki zielone intensywnie wykorzystywane do produkcji pasz dla hodowanego bydła mlecznego. Środkowa część konturu o powierzchni około 1,05 ha zlokalizowana na działce nr 297 stanowi teren bez drzew i krzewów na którym obecnie trwają prace agrotechniczne mające na celu przygotowanie gruntu do obsiewu mieszanką traw łąkowo-pastwiskowych. Pozostała część konturu o powierzchni 4,1308 od lat stanowi trwały użytek zielony porośnięty roślinnością trawiastą charakterystyczną dla łąki kośnej , na którym inwestor od lat prowadzi działalność rolniczą wykorzystując intensywnie całą powierzchnię jako użytek rolne – użytek zielony łąka trwała. Z w/w powierzchni jak również z pozostałej powierzchni przedmiotowych działek wykorzystywanej jako użytek zielony rolnik pozyskuje paszę dla hodowanego bydła mlecznego. Przedmiotowe przedsięwzięcie położone jest w kompleksie użytków rolnych o podobnej funkcji przeznaczenia (*kierunek północny, południowy i zachodni*). Cała powierzchnia w/w działek (11,4472) po zagospodarowaniu gruntu po dokonanej zrzebie (1,05 ha – drzewostan gatunku

olcha w wieku rębności, z dużą lukowatością -zrębu dokonano wiosną br.) stanowić będzie użytek zielony przeznaczony do zbioru zielonki z przeznaczeniem na siano i sianokiszonkę. W sąsiedztwie konturu Ls znajdują się obiekty infrastruktury technicznej tj. droga publiczna lokalnego układu komunikacyjnego (działka nr 412– kierunek wschodni), sieć elektroenergetyczna średniego napięcia przebiega około 280 m w kierunku wschodnim, gminna sieć wodociągowa $\varnothing$ 110 przebiega wzdłuż drogi publicznej.

Wnioskodawca posiada gospodarstwo rolne o powierzchni około 60,0 ha użytków rolnych, specjalizuje się w hodowli bydła mlecznego. Obecnie obsada zwierząt w gospodarstwie wynosi około 180,0 DJP. Inwestor przewiduje powiększyć prowadzony zakres działalności rolniczej. W związku z powyższym każda dodatkowa powierzchnia użytku właściwie zagospodarowana i wykorzystywana poprawia bazę paszową dla hodowanych zwierząt i ułatwia uzyskanie pozytywnych wyników gospodarczych w prowadzonej działalności rolniczej, zdecydowanie pozwoli na rozwój rodzinnego gospodarstwa rolnego. Obecnie w stosunku do obsady występuje deficyt użytków rolnych, co zdecydowanie zmusza rolnika do właściwego zagospodarowania konturu LsIV.

Zmiana *konturu Ls* z lasu na użytek rolny umożliwi Wnioskodawcy usankcjonować stan prawny na gruncie i dokonać zmiany zapisów w dokumentacji geodezyjnej co będzie zgodne ze stanem faktycznym użytku. Usankcjonowanie stanu prawnego pozwoli wnioskodawcy ubiegać się o uzyskanie dodatkowych dopłat unijnych i ułatwi właściwe gospodarowanie tą częścią nieruchomości rolnej zgodnie z jej przeznaczeniem (UR). Pozwoli na prawne dysponowanie gruntem faktycznie wykorzystywanym wyłącznie jako użytek rolny przeznaczony do produkcji pasz dla hodowanego bydła mlecznego.

Ponadto rolnik sukcesywnie modernizuje własne rodzinne gospodarstwo rolne, na rozwój gospodarstwa uzyskuje kredyty. Terminowa spłata jest uzależniona od racjonalnego rozwoju gospodarstwa rolnego. Ze względu na specyfikę prowadzonej działalności rolniczej (*produkcja zwierzęca*), dalsze wykorzystywanie konturu Ls jako łąki pozwala na właściwe zabezpieczenie bazy paszowej dla hodowanych zwierząt.

Działka ewidencyjna nr 297, położona w obrębie Srebrowo, gmina Wizna, stanowi element przestrzeni przyrodniczej o istotnym znaczeniu dla zachowania ciągłości ekologicznej obszaru doliny Narwi i Biebrzy oraz funkcjonalnego powiązania większych kompleksów siedliskowych północno-wschodniej Polski. Według dostępnych danych ewidencyjnych działka nr 297 posiada powierzchnię około 7,51 ha, a jej położenie należy rozpatrywać nie tylko w odniesieniu do granic pojedynczej nieruchomości, lecz przede wszystkim w kontekście istniejącej struktury użytkowania terenu, układu kompleksów leśnych, terenów rolniczych, zadrzewień oraz pozostałych elementów środowiska przyrodniczego tworzących lokalną sieć powiązań ekologicznych.

Szczególne znaczenie przedmiotowego terenu wynika z faktu, że znajduje się on w przestrzeni funkcjonalnie związanej z południowym odcinkiem korytarza ekologicznego Puszcza Piska – Dolina Biebrzy, oznaczanego jako GKPN-1C.

Korytarz ten należy postrzegać jako element szerszego systemu przyrodniczego, którego podstawowym zadaniem jest zachowanie możliwości przemieszczania się organizmów pomiędzy rozległymi kompleksami siedliskowymi. W oficjalnych opracowaniach dotyczących korytarzy ekologicznych GKPn-1C wskazywany jest jako połączenie terenów Puszczy Piskiej z doliną Biebrzy, obejmujące mozaikę terenów rolno-leśnych oraz dolin rzecznych. Jego znaczenie wynika z zachowania przestrzennej ciągłości siedlisk leśnych i otwartych oraz możliwości migracji zwierząt pomiędzy większymi obszarami o wysokiej wartości przyrodniczej.

W tym kontekście kompleksy leśne występujące w granicach działki nr 297 nie powinny być traktowane wyłącznie jako pojedyncze powierzchnie leśne o znaczeniu lokalnym. Ich znaczenie należy rozpatrywać jako część większego układu przestrzennego, w którym poszczególne płyty lasów, zadrzewienia, zakrzaczenia, enklawy siedlisk naturalnych oraz tereny otwarte wzajemnie się uzupełniają. W krajobrazie o znacznej przewadze użytkowania rolniczego każdy zachowany kompleks leśny może pełnić funkcję tzw. elementu węzłowego lub przystankowego, zapewniającego zwierzętom możliwość czasowego schronienia, odpoczynku, żerowania, rozrodu oraz bezpiecznego przemieszczania się pomiędzy kolejnymi płatami siedlisk.

W odniesieniu do działki nr 297 szczególnie istotna jest zatem funkcja osłonowa i łącznikowa występujących na niej powierzchni leśnych. Las w krajobrazie rolniczym nie stanowi jedynie miejsca bytowania organizmów związanych bezpośrednio z ekosystemami leśnymi. Pełni również funkcję strukturalną, ponieważ ogranicza ekspozycję zwierząt na otwarte przestrzenie, zapewnia osłonę przed presją antropogeniczną i umożliwia bardziej bezpieczne przemieszczanie się pomiędzy poszczególnymi fragmentami środowiska. W przypadku gatunków płochliwych, w tym dużych ssaków, obecność takich powierzchni może mieć istotne znaczenie dla rzeczywistej, a nie wyłącznie kartograficznej, drożności korytarza.

Z ekologicznego punktu widzenia szczególnie istotne jest przy tym zachowanie ciągłości funkcjonalnej, a niekoniecznie ciągłości lasu rozumianej jako całkowite zwarcie powierzchni leśnych. Korytarz ekologiczny może bowiem funkcjonować jako mozaika lasów, zadrzewień, zakrzaceń, nieużytków, trwałych użytków zielonych, terenów podmokłych i innych powierzchni zapewniających odpowiednią osłonę oraz możliwość przemieszczania się. W takim układzie nawet stosunkowo niewielki kompleks leśny może mieć znaczenie większe niż wynikałoby to z jego powierzchni, jeżeli znajduje się pomiędzy innymi płatami siedlisk przyrodniczych i przyczynia się do ograniczenia efektu izolacji.

Właśnie z tego względu likwidacja powierzchni leśnych występujących na działce nr 297 powinna być oceniana nie tylko przez pryzmat bezpośredniej utraty powierzchni biologicznie czynnej, lecz także poprzez jej potencjalny wpływ na strukturę całego korytarza ekologicznego. Przekształcenie lasu w grunt rolny oznacza bowiem zmianę charakteru siedliska oraz zmianę jego funkcji przestrzennej. O ile pojedyncza zmiana powierzchniowa może wydawać się niewielka w skali całego korytarza, o tyle jej znaczenie może być istotne w przypadku kumulowania się podobnych przekształceń w sąsiedztwie. W konsekwencji może dochodzić do

stopniowego zwiększania fragmentacji środowiska, ograniczenia liczby miejsc zapewniających schronienie oraz powstawania coraz większych przestrzeni otwartych pomiędzy poszczególnymi płatami lasu.

Problem fragmentacji ma szczególne znaczenie w przypadku GKPn-1C, ponieważ dokumenty dotyczące systemu korytarzy ekologicznych wskazują, że jednym z podstawowych zagrożeń dla funkcjonalności takich połączeń jest właśnie niedostateczna lesistość oraz fragmentacja środowiska przez inwestycje i inne formy zagospodarowania przestrzennego. W konsekwencji zachowanie istniejących płatów leśnych powinno być traktowane jako działanie służące utrzymaniu przestrzennej ciągłości siedlisk, szczególnie w miejscach, gdzie lasy tworzą elementy pośrednie pomiędzy większymi kompleksami przyrodniczymi.

Istotną cechą przedmiotowej działki jest również jej powierzchnia wynosząca około 7,5 ha. Nie jest to zatem jedynie niewielkie, izolowane skupisko pojedynczych drzew, lecz powierzchnia, która może stanowić samodzielny element struktury krajobrazowej. W zależności od wewnętrznej struktury drzewostanu, wieku drzew, obecności podszytu, runa, martwego drewna, zagłębień terenowych oraz relacji przestrzennych z sąsiednimi zadrzewieniami i kompleksami leśnymi, taki obszar może pełnić jednocześnie wiele funkcji ekologicznych. Należy do nich przede wszystkim funkcja siedliskowa, osłonowa, migracyjna, żerowiskowa, retencyjna, mikroklimatyczna oraz krajobrazowa.

Warto podkreślić, że funkcja ekologiczna lasu nie kończy się na granicy działki ewidencyjnej. Organizmy wykorzystują przestrzeń w sposób niezależny od podziałów geodezyjnych. Zwierzęta przemieszczają się pomiędzy płatami siedlisk, wykorzystując zarówno powierzchnie leśne, jak i ich obrzeża, drogi polne, miedze, zakrzaczenia, cieki oraz tereny podmokłe. Z tego względu ocena znaczenia lasów na działce nr 297 powinna obejmować również ich relację z otaczającym krajobrazem. Szczególnie ważna jest tutaj tzw. strefa ekotonowa, czyli strefa przejściowa pomiędzy lasem a terenami otwartymi. Charakteryzuje się ona zazwyczaj zwiększoną różnorodnością strukturalną i biologiczną oraz może mieć istotne znaczenie dla ptaków, owadów, drobnych ssaków, płazów i gadów.

W odniesieniu do działki nr 297 szczególnie istotne jest zatem zachowanie integralności przestrzennej istniejącego układu leśno-rolnego. Integralność ta oznacza zdolność krajobrazu do zachowania podstawowych procesów ekologicznych, w tym przemieszczania się zwierząt, wymiany genetycznej, wykorzystywania sezonowych siedlisk oraz utrzymywania wzajemnych relacji pomiędzy różnymi typami środowiska. W tym ujęciu występujące na działce kompleksy leśne stanowią element infrastruktury przyrodniczej o znaczeniu ponadlokalnym.

Należy podkreślić, że sam fakt położenia nieruchomości w granicach lub zasięgu korytarza ekologicznego nie przesądza automatycznie o występowaniu na niej określonych gatunków chronionych ani o bezwzględnym zakazie jakiegokolwiek sposobu zagospodarowania. O znaczeniu konkretnego fragmentu terenu decydują bowiem jego rzeczywiste cechy siedliskowe, położenie względem innych elementów krajobrazu, stopień izolacji, występowanie siedlisk przyrodniczych, struktura

drzewostanu, obecność zwierząt oraz charakter planowanego przekształcenia. Jednakże w przypadku działki nr 297 fakt występowania powierzchni leśnych w obrębie rozległego systemu powiązań ekologicznych stanowi istotną przesłankę do przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przekształcenia w szerszej skali przestrzennej.

Szczegółnej ostrożności wymagałoby zatem przekształcenie całej istniejącej powierzchni leśnej w jednolity teren otwarty. Taka zmiana prowadziłaby bowiem nie tylko do bezpośredniej utraty siedliska leśnego, lecz również do zwiększenia powierzchni otwartej i potencjalnego osłabienia funkcji korytarzowej. W przypadku gdy działka stanowi element ciągu pomiędzy innymi powierzchniami leśnymi lub zadrzewionymi, skutkiem może być powstanie dodatkowej luki w strukturze krajobrazu. Z punktu widzenia ekologii krajobrazu jest to szczególnie istotne, ponieważ funkcjonalność korytarza zależy od wzajemnego rozmieszczenia wielu pojedynczych elementów, a nie od istnienia jednego, nieprzerwanego pasa lasu.

W świetle powyższego kompleksy leśne znajdujące się na działce nr 297 należy uznać za istotny element lokalnej struktury przyrodniczej, pełniący funkcję siedliskową, osłonową i potencjalnie migracyjną, a jednocześnie współtworzący funkcjonalną ciągłość południowego powiązania ekologicznego pomiędzy Doliną Biebrzy a Puszcą Piską. Ich znaczenie wynika nie tylko z samej powierzchni leśnej, lecz przede wszystkim z jej położenia w krajobrazie oraz możliwości współdziałania z sąsiednimi płacami siedliskowymi. Zachowanie tych powierzchni przyczynia się do utrzymania mozaikowej struktury krajobrazu, ograniczenia jego fragmentacji oraz zachowania możliwości przemieszczania się organizmów.

Dlatego w ocenie tutejszego Organu odtworzenie powierzchni leśnej na gruncie byłoby pozytywnym zabiegiem pod względem środowiskowym ze względu na znaczną powierzchnię – 5,1808 ha).

Teren planowanego przedsięwzięcia nie jest objęty ochroną prawną na podstawie ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz.U.2024.1292 j.t.).

Z uwagi na rodzaj, skalę i zakres przedsięwzięcia oraz jego położenie w odległości od wschodniej granicy państwa ok. 126 km nie stwierdza się możliwości transgranicznego oddziaływania na środowisko, a tym bardziej znaczącego transgranicznego oddziaływania na środowisko wskutek realizacji przedsięwzięcia.

Przy analizie wniosku zwrócono się o zajęcie stanowiska do Dyrektora Zarządu Zlewni w Ostrołęce Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie.

W opinii znak BS.ZZŚ.4130.254.2026.MP z dnia 03 sierpnia 2026 r., Dyrektor Zarządu Zlewni w Ostrołęce nie stwierdził potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedmiotowej inwestycji na środowisko. Stwierdził jednocześnie, że planowana inwestycja leży poza obszarami wybrzeży i obszarami morskimi oraz poza obszarami góorskimi jak również uwzględniając charakter i lokalizację zamierzenia nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na stan jednolitych części wód oraz na realizację celów środowiskowych, określonych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” przejętym Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 04 listopada 2023r. (Dz. U. 2023 r. poz. 300)

Zgodnie z opinią Dyrektora Zarządu Zlewni w Ostrołęce Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, Przedmiotowe przedsięwzięcie zgodnie II aktualizacją Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły wprowadzoną Rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r., w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły (Dz. U. z 2023 r. poz. 300), znajduje się w zlewni Jednolitej Części Wód Powierzchniowych (JCWP): o nazwie: „Jedwabianka” kod:PLRW200010263129, która jest monitorowaną częścią wód, jej status określono jako naturalną część wód, stan ogólny oceniony został jako zły, a z oceny stanu wynika, iż jest ona zagrożona ryzykiem nieosiągnięcia celu środowiskowego. Cała zlewnia JCWP stanowi obszar wrażliwy na eutrofizację wywołaną zanieczyszczeniami pochodzącymi ze źródeł komunalnych rozumianą jako wzbogacanie wód biogenami, w szczególności związkami azotu lub fosforu, powodującymi przyspieszony wzrost glonów oraz wyższych form życia roślinnego, w wyniku którego następują niepożądane zakłócenia biologicznych stosunków w środowisku wodnym oraz pogorszenie jakości tych wód. JCWP nie cechuje się naturalną podatnością na presję wskutek niekorzystnych wartości potencjału sorpcyjnego. Dla danej JCWP zostało ustanowione odstępstwo z art. 4 ust. 5 Ramowej Dyrektywy Wodnej. Odstępstwo polegające na złagodzeniu celów środowiskowych jest związane z tym, że nie są osiągnięte cele środowiskowe JCWP w zakresie wskaźników: benzo(a)piren(w), benzo(b)fluoranten(w), benzo(g,h,i)perylen(w).

Pod względem hydrograficznym, przedmiotowe przedsięwzięcie znajduje się w jednolitej części wód podziemnych o kodzie PLGW200051. Stan ilościowy i chemiczny ww. jednolitej części wód podziemnych określony został jako dobry, a ocena ryzyka nieosiągnięcia celów środowiskowych – nie zagrożona.

Przedsięwzięcie nie jest położone jest na terenie objętych ochroną prawną na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2026r, poz.13 t.j.) Najbliżej położone obiekty/obszary chronione:

- obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Ostoja Biebrzańska” kod PLB200006, położony ok. 4,8 km w kierunku wschodnim.
- specjalny obszar ochrony siedlisk Natura 2000 „ Dolina Biebrzy” kod PLH200008, położony ok. 4,8 km w kierunku wschodnim.
- obszar specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 „Bagno Wizna” kod PLB200005 położony około 4,8 km w kierunku wschodnim.

Teren przedsięwzięcia nie leży w obszarze wybrzeży i środowisku morskim, na obszarach górskich, obszarze wodno-błotnym, obszarze położonym w sąsiedztwie jezior, obszarze o płytkim zaleganiu wód podziemnych, w tym na siedlisku łągowym, w ujściach rzek. Realizacja przedsięwzięcia nie obejmuje obszarów o krajobrazie mającym znaczenie historyczne, kulturowe i archeologiczne. Teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie nie jest położony na obszarach leżących w strefie ochronnej ujęć wód i obszarach ochronnych zbiorników wód śródlądowych, obszarach na których standardy jakości środowiska zostały przekroczone, obszarach gęsto zaludnionych, przylegających do uzdrowisk i obszarach ochrony uzdrowiskowej.

Z informacji jakimi dysponuje Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku wynika, że w obszarze przewidzianym pod planowane zamierzenie, jak i w bezpośrednim sąsiedztwie, nie odnotowano występowania stanowisk gatunków ptaków chronionych, siedlisk przyrodniczych, ani gatunków roślin i zwierząt oraz ich siedlisk. Na powierzchni obszaru przedsięwzięcia nie występują pomniki przyrody.

Przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zawiadomieniem z dnia 13 sierpnia 2026 r. powiadomiono pełnomocnika oraz strony postępowania listownie o zakończeniu postępowania dowodowego.

W trakcie prowadzonego postępowania strony postępowania nie zgłosiły żadnych uwag i wniosków.

Odstąpienie od oceny, nie wpływa na rozstrzygnięcie kluczowej kwestii dla sprawy, tj. dowiedzenia przez Organ wydający decyzję o zmianie lasu na użytek rolny, że planowane działania są podyktowane szczególnie uzasadnionymi potrzebami właściciela lasu (art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 28 września 1991r. o lasach - Dz.U.2024.530 j.t. ze zm.).

W związku z powyższym Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Białymstoku postanowił jak w sentencji.

Zgodnie z art. 72 ust. 3 ustawy o oś decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1. Wniosek powinien być złożony w terminie sześciu lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

POUCZENIE

Na niniejszą decyzję służy stronom odwołanie do Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska, za pośrednictwem Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Białymstoku, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna, co oznacza, iż decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu i brak jest możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

Zgodnie z art. 72 ust. 3 uo oś decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1. Wniosek powinien być złożony w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna.

Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia może nastąpić w terminie 10 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, o ile strona, która złożyła wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, lub podmiot, na który została przeniesiona ta decyzja, otrzymali, przed upływem terminu 6 lat od organu, który wydał decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, stanowisko, że aktualne są warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub

postanowieniu, o którym mowa w art. 90 ust. 1 uooś, jeżeli było wydane. O zajęcie przez organ stanowiska można wystąpić po upływie 5 lat od dnia, kiedy decyzja stała się ostateczna.

Dane o niniejszej decyzji zostaną włączone do publicznego dostępnego wykazu danych o dokumentach zawierających informację o środowisku i jego ochronie (art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy ooś Dz.U.2026.670 j.t.).

Z up. Regionalnego Dyrektora
Ochrony Środowiska w Białymstoku

Marcin Muczyński
Naczelnik Wydziału Spraw Terenowych II w Łomży
/podpisano elektronicznie/

W załączeniu:

1. Charakterystyka przedsięwzięcia.

Otrzymują:

1. Pan Piotrowski Karol
2. Pozostałe strony postępowania zgodnie z ark. 49 Kpa
3. A/a.

Do wiadomości:

1. Dyrektor Zarządu Zlewni w Ostrołęce

Potwierdzam zgodność wydruku z dokumentem wydanym w postaci elektronicznej:

Identyfikator dokumentu	254707.1244918.1575062
Nazwa dokumentu	27.8 decyzja ooś NN.pdf
Tytuł dokumentu	27.8 decyzja ooś NN
Sygnatura dokumentu	WSTII.420.27.2026
Data dokumentu	15.09.2026 13:10:19
Skrót dokumentu	B8FF6DA0ED3E8ECD9BD1570D3D87D332A C8FF05E
Wersja dokumentu	1.2
Data podpisu	15.09.2026
Sygnatariusz	Marcin Paweł Muczyński
Stanowisko	Naczelnik Wydziału
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego
	EZD 3.136.31.31.
Data wydruku:	15.09.2026 13:11:35
Autor wydruku:	Muczyński Marcin